JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER
8 päivänä lokakuuta 1996 *

1. Tribunal administratif d'Amiensin esittämän ennakkoratkaisukysymyksen johdosta yhteisöjen tuomioistuimen on lausuttava maidontuotannosta lopullisesti luopumista koskevasta hyvityksestä, joka on yksi niistä toimenpiteistä, jotka on otettu käyttöön maito- ja maitotuotealan yhteisessä markkinajärjestelyssä sovellettavan maidon lisämaksujärjestelmän yhteydessä; kyseinen lisämaksujärjestelmä on antanut aiheen useisiin oikeusriitoihin.

2. Tämä ennakkoratkaisukysymys on esitetty riita-asiassa, jossa Michel ja Monique Macon, Philippe ja Pascal Macon ja Jacqueline Sauvrezy ovat vaatineet kansallista tuomioistuinta kumoamaan Aisnen prefektin (Préfet de l'Aisne) 27.2.1992 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajien hakemus maidontuotannosta lopullisesti luopumista koskevan hyvityksen saamisesta, koska he eivät olleet asetuksen N:o 857/84 12 artiklassa tarkoitettuja tuottajia. [1]

3. Maconit ja Sauvrezy perustivat maatalousryhmittymän (groupement agricole d'exploitatation en commun), jonka nimeksi annettiin GAEC du Canada ja joka sijaitsee Ardonissa; ryhmittymällä on viitemääriä erityisesti suoramyynnin osalta.

4. Markkinointivuoden 1991/1992 aikana Maconit ja Sauvrezy hakivat asetuksessa N:o 1637/91 [2] säädettyä hyvitystä maidontuotannosta lopullisesti luopumisesta. Toimivaltainen kansallinen viranomainen hylkäsi tämän hakemuksen sillä perusteella, että vaikka asianomaisilla henkilöillä olikin viitemääriä, he eivät tuottaneet maitoa hyvityshakemuksen tekemisajankohtana. Kansallisen tuomioistuimen ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen lyhyydestä ja asianosaisten esittämistä huomautuksista huolimatta on näet selvää, että pääsian kantajilla oli kiintiöitä mutta he eivät käyttäneet niitä, koska he olivat lopettaneet maidontuotannon. Niitä perusteita, joiden nojalla kantajien kiintiöt olivat vieläkin voimassa, ei ole täsmennetty.

5. Tribunal administratif d'Amiens katsoi tässä tilanteessa, että "riidan ratkaiseminen

* Alkuperäinen kieli: espanja.

1 — Asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maito- ja maitotuotealan lisämaksun soveltamista koskevista yleisistä säännöistä maito- ja maitotuotealalla 31 päivänä maaliskuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 857/84 (EYVL 1984, L 90, s. 13).

2 — Asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettujen viitemäärien vähentämistä koskevan hyvityksen ja maidontuotannosta lopullisesti luopumista koskevan hyvityksen vahvistamisesta 13 päivänä kesäkuuta 1991 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1637/91 (EYVL 1991, L 150, s. 30).

riippuu siitä, onko asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettujen viitemäärien vähentämistä koskevan hyvityksen ja maidontuotannosta lopullisesti luopumista koskevan hyvityksen vahvistamisesta 13 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1637/91 2 artiklan säännöksiä tulkittava siten, että niiden vastaista on se, että maidontuotannosta lopullisesti luopumista koskeva hyvitys myönnettäisiin sellaiselle maatilatalouden harjoittajalle, joka ei tuota maitoa mutta jolla kuitenkin on hyvityshakemuksen tekemisajankohtana hallussaan maidon viitemäärä erityisesti suoramyynnin osalta".

6. Ennen kansallisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen vastaamista on lyhyesti kerrattava se yhteisön säännöstö, jota lisämaksujärjestelmässä sovelletaan maidontuotannosta luopumisen edellytyksiin.

Sovellettavat oikeussäännöt

7. Maidon ja maitotuotteiden kysynnän ja tarjonnan välisen epätasapainon ja siitä johtuvien rakenteellisten ylijäämien korjaamiseksi maito- ja maitotuotealan yhteistä markkinajärjestelyä muutettiin asetuksella N:o 856/84 [3] siten, että sillä otettiin 2.4.1984 alkaen käyttöön lisämaksujärjestelmä. Tätä maidontuotannon valvontajärjestelmää kuvailtiin seuraavalla tavalla:

— Koko yhteisön osalta määriteltiin kokonaismäärä, joka oli maidontuotannon takuukynnys.

— Tämä määrä jaettiin jäsenvaltioiden kesken kalenterivuoden 1981 aikana niiden alueella toimitettujen, yhdellä prosentilla lisättyjen määrien perusteella; tällöin ei otettu lukuun sitä määrää, joka oli tarkoitettu sellaiseen yhteisön varastoon, joka perustettiin niiden erityistarpeiden vuoksi, joita useilla jäsenvaltioilla ja tietyillä tuottajilla oli.

— Kukin jäsenvaltio puolestaan jakoi takuumääränsä tuottajilleen myöntämällä näille tilakohtaisen viitemäärän, jota tavallisesti nimitetään maitokiintiöksi.

— Jos tuottaja ylitti viitemäärän, hänen oli maksettava lisämaksu, jolla oli tarkoitus rahoittaa näiden ylijäämien kaupan pitämisestä aiheutuvat kulut. Lisämaksu perittiin jäsenvaltion tekemän valinnan

3 — Maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 muuttamisesta 31 päivänä maaliskuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 856/84 (EYVL 1984, L 90, s. 10).

mukaisesti joko tuottajalta (menettely A) tai ostajalta, joka saattoi periä sen tuottajalta (menettely B). Ranska valitsi menettelyn B.

8. Neuvosto vahvisti lisämaksujärjestelmän yleiset soveltamissäännöt asetuksella N:o 857/84. Jäsenvaltiot saattoivat tämän asetuksen nojalla valita tuottajien tilakohtaisten kiintiöiden viitevuodeksi vuoden 1981, vuoden 1982 tai vuoden 1983, ja lisäksi asetuksessa säädettiin, että jäsenvaltiot voivat perustaa viitemäärien kansallisia varastoja tiettyjen tuottajiensa erityisen tilanteen huomioon ottamiseksi.

9. Alun perin viideksi vuodeksi 1.4.1984 alkaen käyttöön otetun lisämaksujärjestelmän voimassaoloa jatkettiin aina vuoteen 2000 saakka. Alussa käyttöön otetut toimenpiteet eivät olleet riittäviä maidon ja maitotuotteiden tarjonnan ja kysynnän tasapainottamiseksi. Yhteisöjen toimielimet ottivat tämän vuoksi käyttöön uusia keinoja, joilla oli tarkoitus vahvistaa tätä järjestelmää; tällaisia keinoja olivat muun muassa maidon taattujen kokonaismäärien vähennykset ja väliaikaiset jäädytykset sekä tuotannosta luopumista koskevan hyvityksen maksaminen, josta tässä asiassa on kyse.

10. Asetuksen N:o 857/84 4 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltiot saattoivat käyttää maidontuotannosta luopumista koskevan hyvityksen maksamista maidontuotannon rakenneuudistuskeinona. Myöhemmin yhteisöjen toimielimet käyttivät tätä menetelmää keinona vähentää maidontuotantoa. Niinpä asetuksella N:o 1336/86 [4] otettiin käyttöön maidontuotannosta luopumisen rahoittamista koskeva yhteisön järjestelmä, jonka mukaan jokaiselle tietyt edellytykset täyttävälle hyvitystä hakevalle tuottajalle myönnetään hyvitys, kunhan hän sitoutuu lopullisesti luopumaan kaikesta maidontuotannosta.

11. Tämä asetus korvattiin markkinointivuoden 1991/1992 ja sitä seuraavien markkinointivuosien osalta asetuksella N:o 1637/91, jonka soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistettiin komission asetuksella N:o 2349/91. [5] Niinä tavoitteina, jotka asetuksen N:o 1637/91 mukaisella maidontuotannosta luopumista koskevalla hyvitysjärjestelmällä pyritään saavuttamaan, ovat edelleenkin maidon ja maitotuotteiden tarjonnan vähentäminen ja maidontuotannon uudelleenjärjesteleminen. Ne viitemäärät, jotka ovat vapautuneet tuotannosta lopullisesti luopumista koskevien kannustimien johdosta, lisätään kansalliseen varastoon, ja jäsenvaltioiden on 2 artiklan 4 kohdan nojalla myönnettävä ne sellaisille tuottajille, joiden

4 — Maidontuotannosta lopullista luopumista koskevasta hyvityksestä 6 päivänä toukokuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1336/86 (EYVL 1986, L 119, s. 21).

5 — Asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettujen viitemäärien vähentämistä koskevan hyvityksen ja maidontuotannosta lopullisesti luopumista koskevan hyvityksen vahvistamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 1637/91 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 1991 annettu komission asetus (ETY) N:o 2349/91 (EYVL 1991, L 214, s. 44).

viitemääriä on vähennetty, SLOM-tuottajille sekä ensisijaisille tuottajille (pientilat ja vuoristoalueilla sijaitsevat tilat).

12. Asetuksessa N:o 1637/91 säädetään tuotannosta kokonaan ja lopullisesti luopumista koskevasta hyvityksestä, joka on suurimmillaan 10 ecua 100:aa kilogrammaa ja vuotta kohden ja jota maksetaan viisi vuotta. Kaikki ne tuottajat, joilla on viitemääriä ennen asetuksen voimaantuloa, voivat saada hyvityksen, lukuun ottamatta SLOM-tuottajia.

13. Asetuksessa N:o 1637/91 jätetään jäsenvaltioille laaja harkintavalta sen suhteen, kuinka ne soveltavat maidontuotannosta luopumista koskevaa hyvitystä. Kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltiot voivat jättää panematta tämän hyvitysjärjestelmän täytäntöön yhdellä, useammalla tai kaikilla alueilla eri perusteilla, kuten painavilla hallinnollisilla perusteilla, rakenteellisen kehityksen ja mukautumisen tarpeen johdosta, sen vaaran johdosta, että merkittäviä viitemääriä vapautettaisiin, tai sen johdosta, että pyritään välttämään tiettyjen alueiden autioitumista. Lisäksi jäsenvaltiot voivat olla myöntämättä hyvitystä sellaisille tuottajille, joilla on hallussaan vähemmän kuin kuusi lypsylehmää tai joiden saatavilla oleva todellinen tilakohtainen viitemäärä on vähemmän kuin 25 000 kilogrammaa vuodessa. Jäsenvaltiot voivat myös pienentää hyvityksen määrää tai suurentaa sitä, jos ne itse vastaavat sen lisärahoituksesta. Ne voivat myös vaihdella hyvityksen suuruutta maidontuotantoalueiden erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.

14. Ranska sovelsi alueellaan markkinointivuonna 1991/1992 tapahtuvaa maidontuotannosta luopumista koskevaa hyvitysjärjestelmää, josta oli säädetty kansallisella asetuksella nro 91-835, joka oli yhteensopiva asetuksen N:o 1637/91 kanssa, ja maatalousministeriön 7.8.1991 päivätyllä hallinnollisella kiertokirjeellä DEPSE/SDSA/C 91. Tämän asian kannalta on todettava, että kyseisen kiertokirjeen II.2 kohdassa hyvityksen hakijoille ei aseteta mitään maidon toimitusta tai myyntiä koskevia ehtoja, koska riittää, että he hoitavat tilaa, jolla on viitemääriä ja jolla he ovat toimineet maidontuottajina. Hallinnollisen kiertokirjeen mukaan hyvitysjärjestelmä siis koskee kaikkia toimivia tuottajia ja sellaisia tuottajia, jotka ovat edelleenkin maataloustuottajia mutta jotka ovat lopettaneet maidontuotannon saamatta mitään tukea maidontuotannosta luopumiselle.

Ennakkoratkaisukysymys

15. Ennakkoratkaisukysymyksellään Tribunal administratif d'Amiens haluaa tietää, tarkoitetaanko asetuksen N:o 1637/91 2 artiklassa niillä tuottajilla, jotka voivat saada maidontuotannosta luopumista koskevaa hyvitystä, myös sellaisia maataloustuottajia, joilla on viitemääriä mutta jotka ovat lopettaneet maidontuotannon ennen hyvityshakemuksen tekemistä.

16. Asetuksen N:o 1637/91 2 artiklassa säädetään maidontuotannosta kokonaan ja

lopullisesti luopumista koskevan hyvityksen saajille kaksi edellytystä: heidän on oltava tuottajia ja heillä on oltava viitemääriä hyvityshakemuksen tekemisajankohtana.

17. Ensimmäisen edellytyksen eli sen osalta, että hakijan on oltava maidontuottaja, asetuksen N:o 1637/91 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Asiasta kiinnostuneen pyynnöstä ja tämän asetuksen edellytyksin jäsenvaltiot myöntävät asetuksen (ETY) N:o 857/84 12 artiklan c alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille tuottajille tai sovellettaessa saman asetuksen 12 artiklan c alakohdan toista alakohtaa yhteenliittyneille tuottajille, jotka sitoutuvat luopumaan kokonaan lopullisesti maidontuotannosta ennen määritettävää päivää, hyvitystä, joka maksetaan viidessä erässä — — ."

18. Tästä säännöksestä ilmenee hyvin selvästi, ettei tuottajan käsite, johon asetuksessa N:o 1637/91 viitataan, ole itsenäinen käsite vaan sama kuin se käsite, jota käytetään koko lisämaksujärjestelmässä. Tämä käsite määritellään asetuksen N:o 857/84 12 artiklan c alakohdassa. Kyseisen säännöksen mukaan tuottajalla tarkoitetaan "maataloustuottajaa, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai luonnollisten henkilöiden taikka oikeushenkilöiden ryhmittymää, jonka tila sijaitsee yhteisön maantieteellisellä alueella ja

— joka myy maitoa tai muita maitotuotteita suoraan kuluttajalle

ja/tai

— joka toimittaa niitä ostajille".

Tätä säännöstä muutettiin asetuksella N:o 1305/85, [6] jotta tuottajiin samaistettaisiin tietyt asetuksen N:o 1360/78 [7] mukaisesti hyväksytyt tuottajaryhmittymät ja niiden yhteenliittymät. Ranskan hallitus toteaa huomautuksissaan, ettei tätä viimeksi mainittua asetusta sovelleta Picardian alueella, jossa GAEC du Canada sijaitsee.

Asetuksen N:o 857/84 12 artiklan d alakohdassa määritellään tila yksittäisen tuottajan hoitamien sellaisten tuotantoyksiköiden kokonaisuudeksi, jotka sijaitsevat yhteisön maantieteellisellä alueella.

6 — Asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun yleisistä soveltamissäännöistä maito- ja maitotuotealalla annetun asetuksen (ETY) N:o 857/84 muuttamisesta 23 päivänä toukokuuta 1985 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1305/85 (EYVL 1985, L 137, s. 12).

7 — Tuottajaryhmittymistä ja niiden yhteenliittymistä 19 päivänä kesäkuuta 1978 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1360/78 (EYVL 1978, L 166, s. 1).

19. Kuten Ranskan hallitus korosti huomautuksissaan, asetuksen N:o 857/84 12 artiklan c alakohdasta ilmenee, että ainoastaan sellaisia maataloustuottajia, jotka tosiasiallisesti myyvät maitoa tai muita maitotuotteita kuluttajille tai ostajille, voidaan pitää tuottajina. Sitä vastoin sellaisia maataloustuottajia, jotka ovat jo lopettaneet maidontuotannon, ei voida pitää tuottajina.

20. Tämä tuottajan käsite on vahvistettu yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä, erityisesti asiassa C-341/89, Ballmann, annetussa tuomiossa, [8] jonka mukaan "jokaista henkilöä, joka hoitaa tilaa eli yhteisön alueella sijaitsevien tuotantoyksiköiden kokonaisuutta ja joka myy tai toimittaa maitoa tai maitotuotteita, pidetään tuottajana, ilman että olisi tarpeen, että hän omistaa tuotannossa käyttämänsä välineistön".

21. Myöhemmin yhteisöjen tuomioistuin totesi välttämättömäksi sen, että tuottaja hoitaa tilaa, kun se katsoi, että juuri tilan vuokraaja eikä vuokranantaja täyttää tämän edellytyksen. [9] Yhteisöjen tuomioistuin ei nimenomaisesti todennut tarpeelliseksi sitä, että tuottaja myy tai toimittaa maitoa tai maitotuotteita, mutta tämä edellytys sisältyy implisiittisesti kaikkiin yhteisöjen tuomioistuimen tuomioihin.

22. Toinen edellytys, jonka maidontuotannosta lopullisesti luopumista koskevan hyvityksen saajan edellytetään täyttävän, on, kuten edellä jo on todettu, että hänellä on oltava viitemääriä hyvityshakemuksen tekemisajankohtana. Asetuksen N:o 1637/91 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa todetaan, että "hyvitystä voi saada tuottaja, jolla on hallussaan viitemäärä asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklan nojalla menettelytapojen A tai B mukaisesti ja/tai suoramyynnissä — —".

23. Pääsääntönä on, että lisämaksujärjestelmää koskevien säännösten mukaan viitemääriä myönnetään ainoastaan aktiivisille tuottajille eli sellaisille tuottajille, jotka myyvät tai toimittavat maitoa tai maitotuotteita. Koska tilaa hoitava henkilö voi viitemäärien nojalla tuottaa maitoa tai maitotuotteita, hänellä ei ole mitään syytä pitää viitemääriä hallussaan, jos hän ei käytä niitä. Niinpä se, että taloudellisella toimijalla on kiintiöitä, vaikka hän on lopettanut maidontuotannon, on mielestäni lisämaksujärjestelmän soveltamisessa tehty poikkeus. Tällaisessa tapauksessa tuottajan viitemäärät on palautettava kansalliseen varastoon, jotta jäsenvaltion viranomaiset jakavat ne edelleen.

Tästä viitemäärien siirtämisestä kansalliseen varastoon on nimenomaisesti säädetty ase-

8 — Asia C-341/89, Ballmann, tuomio 15.1.1991 (Kok. 1991, s. I-25, 12 kohta).

9 — Ks. erityisesti asia C-236/90, Maier, tuomio 9.7.1992 (Kok. 1992, s. I-4483, 11 kohta) ja asia C-98/91, Herbrink, tuomio 27.1.1994 (Kok. 1994, s. I-223, 20 kohta).

tuksen N:o 3950/92 [10] 5 artiklan toisessa kohdassa; kyseinen asetus annettiin tämän asian tosiseikkojen tapahtumisen jälkeen, mutta yhteisöjen tuomioistuin vahvisti tällaisen ratkaisun yhdistetyissä asioissa 201/85 ja 202/85, Klensch ym., 25.11.1986 antamassaan tuomiossa. [11] Koska asetuksessa N:o 857/84 ei ole nimenomaista säännöstä niiden viitemäärien kohtalosta, jotka on myönnetty sellaiselle tuottajalle, joka on oma-aloitteisesti luopunut maidontuotannosta, yhteisöjen tuomioistuin katsoi yhdistetyissä asioissa Klensch ym. antamassaan tuomiossa, että se, että jäsenvaltio päättää myöntää kyseiset viitemäärät sille, joka on ostanut tuotannon lopettaneen tuottajan maidon, eikä siirtää niitä kansalliseen varastoon, on ristiriidassa tämän asetuksen kanssa.

24. Jäsenvaltio ei voi asetuksen N:o 1637/91 eikä minkään muunkaan lisämaksujärjestelmässä sovellettavan säännöksen nojalla tehdä poikkeuksia näistä kahdesta edellytyksestä, joiden on täytyttävä, jotta maataloustuottaja voi saada maidontuotannosta luopumista koskevan hyvityksen siinä tapauksessa, että hän on oma-aloitteisesti lopettanut maidontuotannon ennen hyvityshakemuksen tekemistä. Minkään yhteisön säännöksen perusteella ei siis voida ottaa käyttöön Ranskan maatalousministeriön hallinnollisessa kiertokirjeessä DEPSE/SDSA/C 91 omaksutun ratkaisun kaltaista ratkaisua, jonka mukaan sellaiset tuottajat, jotka jo ovat lopettaneet maidontuotannon, voisivat hakea hyvitystä.

Tällaisessa tapauksessa kansallisten tuomioistuinten on yhteisön oikeuden ensisijaisuusperiaatteen nojalla jätettävä soveltamatta sellaisia kansallisia säännöksiä ja määräyksiä, olivatpa ne minkä tasoisia tahansa, joiden mukaan maidontuotannosta luopumista koskeva hyvitys voidaan myöntää sellaiselle maataloustuottajalle, jolla on viitemääriä mutta joka ei tuota maitoa eikä maitotuotteita.

25. Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen katson, että maidontuotannosta kokonaan ja lopullisesti luopumista koskeva hyvitys voidaan myöntää vain sellaiselle maataloustuottajalle, joka täyttää asetuksessa N:o 1637/91 asetetut kaksi edellytystä eli joka on asetuksen N:o 857/84 12 artiklan c alakohdassa tarkoitettu tuottaja ja jolla on viitemääriä hyvityshakemuksen tekemisajankohtana. Sellaista maataloustuottajaa, joka on oma-aloitteisesti luopunut maidontuotannosta ennen hyvityshakemuksen tekemisajankohtaa, ei voida pitää tuottajana eikä hän näin ollen voi saada asetuksessa N:o 1637/91 säädettyä hyvitystä, vaikka hänellä olisikin viitemääriä.

26. Lisämaksujärjestelmän järjestelmällisen tulkinnan avulla voin esittää useita muitakin lisäperusteita, jotka tukevat tätä päätelmää.

10 — Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92 (EYVL 1992, L 405, s. 1).

11 — Yhdistetyt asiat 201/85 ja 202/85, Klensch ym., tuomio 25.11.1986 (Kok. 1986, s. 3477).

27. Ensinnäkin on niin, kuten Ranskan hallitus korostaa, että maidontuotannosta luopumista koskevan hyvityksen myöntäminen sellaisille henkilöille, jotka jo ovat omaaloitteisesti lopettaneet maidontuotannon, ei vastaa asetuksen N:o 1637/91 perustavoitetta eli myytävien maitomäärien vähentämistä; tämän tavoitteen saavuttamiseksi asetuksessa säädetään taattujen kokonaismäärien vähentämistä ja maidontuotannosta luopumista koskevista hyvityksistä.

28. Toiseksi on niin, että lisämaksujärjestelmällä otetaan käyttöön maidontuotannon rajoittamisjärjestelmä, jonka nojalla maataloustuottaja voi tuottaa maitoa vain, jos hänelle on myönnetty tilakohtainen viitemäärä. Kiintiön johdosta sen tilan arvo, jolla tuottaja harjoittaa toimintaansa, kasvaa, ja kiintiö kuuluu maataloustuottajan omaisuuteen niin kauan kuin hän harjoittaa tuotantoa. On loogista, että maataloustuottajan luopuessa maidontuotannosta hänen viitemääränsä siirtyy kansalliseen varastoon, koska hän ei enää tarvitse kiintiötä tuotannon jatkamiseksi.

29. Lopuksi on todettava, että se, että sellaiset maataloustuottajat, jotka ovat lopettaneet maidontuotannon, saisivat maidontuotannosta luopumista koskevan hyvityksen, olisi ristiriidassa yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön kanssa; kyseisen oikeuskäytännön mukaan "yhteisön oikeusjärjestyksessä taattu omistusoikeus ei merkitse oikeutta myydä tiettyä etuutta, kuten yhteisessä markkinajärjestelmässä myönnettyä viitemäärää, joka ei ole asianomaisen henkilön henkilökohtaista omaisuutta eikä hänen ammattitoimintaansa liittyvää omaisuutta". [12]

Ratkaisuehdotus

30. Edellä esitetyn johdosta ehdotan yhteisöjen tuomioistuimelle, että se vastaisi sille esitettyyn ennakkoratkaisukysymykseen seuraavasti:

Asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettujen viitemäärien vähentämistä koskevan hyvityksen ja maidontuotannosta lopullisesti luopumista koskevan

12 — Asia C-44/89, Von Deetzen, tuomio 22.10.1991 (Kok. 1991, s. I-5119, 27 kohta) ja asia C-2/92, Bostock, tuomio 24.3.1994 (Kok. 1994, s. I-955, 19 kohta).

hyvityksen vahvistamisesta 13 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1637/91 2 artiklan säännöksiä on tulkittava siten, että niiden kanssa ristiriidassa on se, että sellaista maatilatalouden harjoittajaa, joka on omaaloitteisesti luopunut maidontuotannosta ennen hyvityshakemuksen tekemisajankohtaa, voitaisiin pitää tuottajana ja että hän näin ollen voisi saada tällä asetuksella käyttöön otetun hyvityksen, vaikka hänellä olisi viitemääriä.